

ΕΛΜΕ ΠΕΙΡΑΙΑ

Μαυρομιχάλη 14

(3^ο ΓΕΛ - 1^{ος} όροφος)

Τηλ. : 2104124810

Φαξ : 2103000423

e-mail : elmepeir@yahoo.gr

elmepeiraia@sch.gr

WWW.ELMEPEIRAIA.GR

Πειραιάς, 2/11/2023

Αρ. Πρωτ.: 148

Προς: **Συναδέλφους ΕΛΜΕ**

Πειραιά, ΜΜΕ, ΟΛΜΕ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗΣ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ ΣΕ ΠΡΟΤΥΠΑ

Το τελευταίο διάστημα, το Δ.Σ. της ΕΛΜΕ Πειραιά έχει ενημερωθεί πως σε μια σειρά σχολεία, επιχειρείται, μετά από πρόταση των νέων Διευθυντών/Διευθυντριών των σχολικών μονάδων, η διαμόρφωση θετικής εισήγησης από τον Σύλλογο Διδασκόντων και το Σχολικό Συμβούλιο, προκειμένου αυτά να μετατραπούν σε Πρότυπα. Ενδεικτικά αναφέρουμε, το 9ο ΕΠΑΛ Πειραιά, το 3ο Γυμνάσιο Σαλαμίνας, το ΓΕΛ Αίγινας κ.α.

Σε αρκετά μάλιστα από αυτά, η σχετική πρόταση απορρίφθηκε, οι συνάδελφοι/συναδέλφισσες δεν συναίνεσαν ή αρνούνται να συναινέσουν, γεγονός το οποίο χαιρετίζουμε.

Σε σχέση με την προσπάθεια αυτή, επισημαίνουμε τα εξής:

1) Είναι φανερό πως εκπορεύεται από τον ΔΙΔΕ Πειραιά, στα πλαίσια της άσκησης συνολικά της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής της κυβέρνησης της ΝΔ και του ΥΠΑΙΘ, που πριν λίγες μέρες προσέφυγε για μια ακόμα φορά στα δικαστήρια, ενάντια στην Απεργία-Αποχή που κήρυξε η ΟΛΜΕ από το θεσμό των Μεντόρων-Συντονιστών. Δεν μπορεί να είναι τυχαίο το γεγονός ότι, σχεδόν ταυτόχρονα, σε μια σειρά (και συγκεκριμένα) σχολεία του Πειραιά άνοιξε αυτή η συζήτηση, χωρίς να υπάρχει, από όσο γνωρίζουμε, κάποια σχετική πρόσκληση του ΥΠΑΙΘ αυτή την περίοδο.

2) Η προσπάθεια γενίκευσης των Πρότυπων Σχολείων συνδέεται άμεσα με την ενίσχυση της διαφοροποίησης, της κατηγοριοποίησης, της δημιουργίας σχολείων πολλών ταχυτήτων. Δημιουργούνται σχολεία για «άριστους» και «χαρισματικούς» τάχα μαθητές, σχολεία που έχουν σκοπό την «υποστήριξη του στόχου της αριστείας». Στην πραγματικότητα δημιουργούνται σχολεία για μια μορφωτική ελίτ υψηλών μαθητικών επιδόσεων, που όλες οι μελέτες και τα στοιχεία δείχνουν ότι συνδέονται με την κοινωνικο-ταξική προέλευση από υψηλά κοινωνικο-οικονομικά στρώματα. Βεβαίως, μπορεί στα σχολεία αυτά να φοιτούν και μαθητές προερχόμενοι από εργατικά-λαϊκά στρώματα, αλλά αυτοί θα βρίσκονται αποσπασμένοι από το κοινωνικό στρώμα προέλευσής τους και εγκλωβισμένοι στη λογική της «αριστείας».

3) Διαστρεβλώνεται ο ρόλος του σχολείου, της εκπαίδευσης, της μόρφωσης, αφού μετατρέπεται σε εργαλείο κοινωνικής ανέλιξης και διαχωρισμού. Ωστόσο, το σχολείο πρέπει να δίνει στη νέα γενιά τη γνώση και τα εργαλεία να εξηγήσουν τον κόσμο, την κοινωνία, τα κοινωνικο-οικονομικά φαινόμενα, τον τρόπο να παρέμβουν σ' αυτά. Η εποχή που δεν υπήρχε σχολείο δεν είναι πολύ μακρινή... μόλις πριν 120 χρόνια παιδιά της ηλικίας των 9 ως 12 ετών εργάζονταν στα εργοστάσια του Πειραιά. Τα κορίτσια δούλευαν στην κλωστοϋφαντουργία του Ρετσίνα, υπό καθεστώς άγριας εκμετάλλευσης, χωρίς τη δυνατότητα, τη συγκρότηση και το σθένος να σηκώνουν κεφάλι. Αυτό το σχολείο πρέπει να αγαπήσουν τα παιδιά, με τα χίλια-δυο του προβλήματα και να αγωνιστούν να το αλλάξουν.

Σ' αυτό πρέπει να συμβάλει το σχολείο, όχι στο διαχωρισμό των μαθητών σε άριστους και μη.

4) Διαστρεβλώνεται ο ρόλος του εκπαιδευτικού που διδάσκει αποκλειστικά μαθητές/μαθήτριες υψηλών επιδόσεων διαμορφώνοντας την αυριανή κοινωνική ελίτ. Ωστόσο, το λειτούργημά μας πρέπει να έχει σκοπό την γενική ανύψωση του μορφωτικού επιπέδου όλων των μαθητών, την προσπάθεια τα παιδιά να αγαπήσουν τη μόρφωση και τη ζωή, να δουν τη γνώση ως τη δύναμη που μπορεί να συμβάλει στη δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου. Ο παιδαγωγός βλέπει στη νέα γενιά τη δυνατότητα ενός καλύτερου μέλλοντος και δίνει όλες του τις δυνάμεις σ' αυτή την υπόθεση. Είναι ο «εραστής της ανθρώπινης τελειότητας» και επιδιώκει, όσο κι αν αυτό στις σημερινές συνθήκες δεν είναι δυνατό, την αρίστευση της προσωπικότητας όλων των μαθητών, όχι το διαχωρισμό τους. Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα των μαθητών του 9ου ΕΠΑΛ Πειραιά, που προσέρχονται να μάθουν το ναυτικό επάγγελμα και πολλοί/πολλές το επιτυγχάνουν, χάρη στην προσπάθεια τη δική τους και των εκπαιδευτικών του σχολείου, παρά το γεγονός ότι οι επιδόσεις τους σε προηγούμενες βαθμίδες μπορεί να μην είναι υψηλές.

5) Η γενίκευση του θεσμού των προτύπων σε κάθε περιοχή αντικειμενικά οδηγεί σε ανακατανομή του μαθητικού δυναμικού, σε συγκέντρωση των «καλών» μαθητών σε λίγα σχολεία, σε κατάρνηση των γεωγραφικών ορίων, σε σπάσιμο του ενιαίου προγράμματος σπουδών. Επίσης, προωθεί επίσημα τη χρηματοδότηση από δωρεές, κληροδοτήματα, επιχορηγήσεις, κλπ, δηλαδή τις χορηγίες από ιδιωτικούς φορείς, αφενός απαλλάσσοντας το κράτος και αφετέρου ανοίγοντας τη δυνατότητα εξωσχολικών παρεμβάσεων στη λειτουργία, το πρόγραμμα σπουδών κλπ. Είναι χαρακτηριστικό ότι π.χ. μόνο για το Πρότυπο ΕΠΑΛ Περάματος προβλέπεται χρηματοδότηση που αγγίζει το 1 εκ ευρώ, την ώρα που τα υπόλοιπα ΕΠΑΛ, αλλά και συνολικά τα σχολεία του Πειραιά στενάζουν από την υποχρηματοδότηση. Δύο μέτρα και δύο σταθμά λοιπόν, διαφοροποίηση και σχολεία πολλών ταχυτήτων, άλλα για ... τους “καλούς” και άλλα για τους ... πολλούς...!

6) Το θεσμικό πλαίσιο έχει προωθήσει την κουλτούρα της αξιολόγησης, της κρίσης των εκπαιδευτικών ανά τακτά χρονικά διαστήματα, της διαδικασίας της συνέντευξης με κριτήρια τις επιδόσεις των μαθητών και την εισαγωγή τους σε ΑΕΙ, τους ομίλους και άλλες εκπαιδευτικές δράσεις, κλπ. Στα Πρότυπα Γυμνάσια και Λύκεια δεν υφίσταται οργανικότητα, καταργούνται όλες οι οργανικές θέσεις στη λογική της αμφισβήτησης της μόνιμης εργασίας, ενώ στα πρότυπα ΕΠΑΛ διατηρείται το “τυράκι” της διατήρησης των οργανικών θέσεων (προφανώς για λόγους προσαρμογής στην πραγματικότητα, αλλά και πίεσης που άσκησαν τα σωματεία), αλλά κανείς δεν εγγυάται για πόσο αυτό θα ισχύει ή για ποιες ειδικότητες.

7) Τέλος, η πείρα από τη μετατροπή διάφορων σχολείων σε Πρότυπα δεν δικαιώνει τους εμπνευστές τους. Συγκεκριμένα, τόσο στα Πρότυπα σχολεία, όσο και στα υπόλοιπα, παραμένουν μια σειρά προβλήματα που γεννά η αντια εκπαιδευτική πολιτική, όπως:

α) τα κενά και η κάλυψή τους με αναπληρωτές, ελαστικά απασχολούμενους συναδέλφους/συναδέλφισσες, που στο τέλος του χρόνου απολύονται και δεν ξέρουν πού θα είναι την επόμενη χρονιά με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τους εργασιακούς όρους άσκησης του λειτούργηματος του εκπαιδευτικού, αλλά και την ίδια τη μορφωτική διαδικασία. Η συντριπτική πλειοψηφία π.χ. των συναδέλφων/συναδελφισσών του Πρότυπου ΕΠΑΛ Περάματος είναι αναπληρωτές/αναπληρώτριες.

β) σοβαρά κτιριακά προβλήματα, έως και παντελώς ακατάλληλα σχολικά κτίρια. Το 9ο ΕΠΑΛ Πειραιά στεγάζεται σε (μισθωμένη) πολυκατοικία! Έχουν παραπεμφθεί στις ελληνικές καλένδες οι εξαγγελίες για ανέγερση νέου σχολείου στο παλιό εργοστάσιο, δίπλα στο Στάδιο “Γ. Καραϊσκάκης”, γεγονός που θα έδινε τη δυνατότητα σε μαθητές και εκπαιδευτικούς να εργαστούν με άλλους όρους και θα συνιστούσε μια ουσιαστική αναβάθμιση της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Το Ζάννειο Πρότυπο Γυμνάσιο και το Ζάννειο Πρότυπο ΓΕΛ στεγάζονται σε μισθωμένο κτίριο, ιδιαίτερα “γηρασμένο” και καταπονημένο, στο οποίο ενδέχεται να έχει ξεπεραστεί ακόμα και το προσδόκιμο αντοχής των υλικών κατασκευής τους! Πολλά προβλήματα κτιριακά αντιμετωπίζει και το Πρότυπο ΕΠΑΛ Περάματος. Το Πρότυπο Γυμνάσιο και ΓΕΛ της Ιωνιδείου στενάζουν από την έλλειψη χώρων. Τα ζητήματα αυτά έχει αναδείξει κατ’ επανάληψη η ΕΛΜΕ Πειραιά, απαιτώντας την επίλυσή τους. Κατά τα άλλα, συζητάμε για ... Πρότυπα σχολεία!

γ) Ειδικά στην Αίγινα, η συζήτηση για μετατροπή του μοναδικού ΓΕΛ του νησιού σε Πρότυπο προκαλεί πολλά ερωτηματικά, αλλά και θυμηδία. Τι νόημα έχει, ακόμα και σύμφωνα με τις επιδιώξεις των υπερασπιστών της ύπαρξης Πρότυπων σχολείων; Θα δεχτεί άλλους μαθητές και μαθήτριες, “υψηλών επιδόσεων”, από άλλα νησιά ή τον στεριανό Πειραιά; Πού θα βρουν οργανική θέση οι συναδέλφοι/συναδέλφισσες, αφού δεν υπάρχει άλλο ΓΕΛ και τα σχολεία είναι όλα και όλα 5; Στις Σπέτσες; Να φαίνεται ότι φτιάχνουμε Πρότυπα και δεν βαριέσαι... Και μη χειρότερα λέμε εμείς...

Καλούμε τους/τις συναδέλφους συναδέλφισσες, τους γονείς, τους μαθητές, να μην δεχτούν τη μετατροπή των σχολείων τους σε Πρότυπα.

Να ειδοποιήσουν άμεσα την ΕΛΜΕ Πειραιά, όπου επιχειρείται κάτι τέτοιο. Χαιρετίζουμε τις μέχρι τώρα αντιδράσεις.

Απαιτούμε από τη ΔΙΔΕ Πειραιά να γίνει σεβαστή η βούληση των συναδέλφων/συναδελφισσών, η απόφαση του Συλλόγου Διδασκόντων, να μην τολμήσει να προχωρήσει, παρά τη θέλησή τους, στη μετατροπή του σχολείου τους σε Πρότυπο, όπως είχε συμβεί παλιότερα με το ΕΠΑΛ Περάματος.

